Magdalen. 28.8.60

Sr. D. Valentim Paz Andrade
Vila

Querido Valentim: Recibo a tua escrita en San Miguel d'Oreliño, o recorte de "Industria Pesqueira" que te agradezo moito. Eu habiate escrito nesen chegada a Magdalena e por Pepe e por Minina sabía de vós. Relembro-me ma miña mentireira a conferta de pulo o de refinevir-ibes a custarche caro o conxelado pra Galiza. E cómo dis ti agora: si "O Galo" (Olzio) anda pol'o medio xiste galiñeiro. Que lle chaman o mundo enteiro. Os pitinos con temos ven pra aquel porque a millor talla de pitanga será pra o que teña mais dreitos, pol'o que algun entenda a conferta pra o "clima" cribe, ai pol'as Goas, pode ser o millor clima no de que alcapa mais acomodo o espirito vadeus, aberto, aquiste e pouco vese afacha na concellería do mundo. Menos real que 5 minutos de estar falando o que a leite cando se corta a manteiga, o nuvem e a farsima vanse cada un pra o seu lado. E lamentabel todo o que para cō moro pais, eka se fita que a cuestion será a dentadeira de todas as variedades dentes e todol'os ventres do mundo.

Eu apenas se me move de Magdalena. até o de agora lembro moito pra aquel cibi. Sei. pol's pra medir que a coleitividade galega anda un pouco como a naipe e Ravira a pans de pego con sua propia teste: des fixeron o concello, voltaron a galiñeiro..... Reconstrucción do século dezanove por emigrantes da case media con metas de dentadeira e televisor.

Pesame voltar de ahi con pror das enfermidades con que voltamos todos: o dilema e a incertidume. De continuar en conas ai cada dia se afiandará mais na existencia. Laxiso non lle veko traxes de que volte alguna a ira.

Todo é lamentabel respecto a Galiza. e o pesar dos exiliados pois leve traxes de conxelado. Celebro que fixestedes uns cantos pra vos ai non fora pra turistas das democracias norteamericana e inglesa.

Celebro Pescanova S.A.

Pol'o comprimento de Magdalena non pasa vento. Espero que en Octubre veña Minina a falar que un pouco de compañia. Faço votos porque vos atopedes ben de saude, e por poder ver-vos axiña.

A Rilas, a Alfonsiño, a ti o relembro vivo e a aperta de voro sempre amigo